

БІЛИК Петро Олексійович (06. 10. 1909, с. Жуковці, нині Обухів. р-ну Київ. обл. — 12. 06. 1980, Москва) — військовик. Герой Радянського Союзу (1943). Генерал армії (1969). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди. В армії від 1927, на фронті від червня 1941. Закін. Київ. піхотну школу (1930), Моск. бронетанк. курси вдосконалення команд. складу (1932), Вищі академ. курси при Військ. академії Генштабу

(1953). Відзначився в листопаді 1942 під час рейду глибокими тилами ворога, розгромивши його штаби, склади, зруйнувавши залізничне полотно, лінії зв'язку на перегоні Сталінград — Лиха та аеродром у р-ні ст. Обливська. 1960–66 — 1-й заст. головнокомандувача Групи рад. військ у Німеччині, від 1966 — командувач військами Забайкал. військ. округу, від 1979 — у Групі ген. інспекторів МО СРСР.

О. С. Пчелінцев

Бібліографічний опис:

Білик Петро Олексійович / О. С. Пчелінцев // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40069>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).